

wezig; korte tijd later arriveerde een Nederlands detachement in allerijl bij de Barendrechtse brug; men was aan Nederlandse kant bevreesd dat de Duitsers over de brug op Beijerland zouden doordringen, maar dat was allerminst hun bedoeling; zij bleven aan de IJselmondse kant zitten. 's Middags liep een stormaanval van het detachement, over de brug uitgevoerd, dood op het afweervuur van de Duitse mitrailleurs.¹ Troepen om een sterkere aanval in te zetten, ontbraken. Waar kon men die vandaan halen?

In ons vorig deel beschreven wij dat generaal Winkelman voornemens was om, bij een Duits offensief, de twee grensbataljons die in westelijk Noord-Brabant bij de Belgische grens stonden, noordwaarts terug te trekken: het 3de grensbataljon uit de buurt van Roosendaal naar Willemstad, op de zuidelijke oever van het Hollands Diep, het 6de grensbataljon uit de buurt van Breda naar het bruggehoofd Moerdijk. Beide bataljons bestonden in hoofdzaak uit fietsers, het resterende deel van de manschappen en het zwaardere materieel werd in vrachtauto's vervoerd: de bataljons waren dus relatief mobiel. Zij bezaten echter niet veel mitrailleurs, en enkele compagnieën die uit kort tevoren opgeroepen dienstplichtigen bestonden, hadden nog niet één gevechtsoefening gehad. Bovendien moest de 10de mei, 's morgens vroeg, een deel van de bataljons zich eerst moeite geven om, volgens orders van het Algemeen Hoofdkwartier, de wegen te versperren die van België naar Nederland leidden.

In de loop van de ochtend kwam het 3de grensbataljon in Willemstad aan. Daar kreeg het kort na het middaguur bevel van de commandant van de Vesting Holland, generaal van Andel, om onverwijld via de Barendrechtse brug naar Rotterdam door te stoten. Dat ging niet zo gemakkelijk. De gehele middag duurde het voor het bataljon (verscheidene auto's moest men achterlaten), hoofdzakelijk via de veerpont Willemstad-Numansdorp, het Hollands Diep overgestoken was. In de avond werd het aanvalsbevel nader gepreciseerd. Generaal van Andel wist dat Engelse bommenwerpers tot na het middernachtelijk uur Waalhaven zouden bombarderen. Met het feit dat de militairen van het 3de grensbataljon een uitputtende dag achter zich hadden, hield hij geen rekening. '3 GB', zo werd gelast, 'overschrijdt de Oude Maas, rukt op naar Waalhaven en doet, na het einde van een door de *Royal Air Force* uit te voeren luchtbombardement (2 uur 20), een aanval op dit vliegveld teneinde dit, in samenwerking met aldaar strijdende mariniers' (die er niet waren), 'te hernemen.'²

Dit bevel was (maar dat geldt van zoveel bevelen welke tijdens de mei-

¹ Nierstrasz: *Zuidfront Vesting Holland*, p. 42.   ² A.v., p. 82.